

Samtidig med lovforslagenes fremsættelse nedsatte forsvarsministeriet et udvalg med den opgave at overveje forslag til yderligere ændring af den militære *retsplejeordning* samt at udarbejde forslag til lovbestemmelser vedrørende værnepligtige meniges *friheder*, specielt med henblik på en ændret affattelse af militær retsplejelovs § 44.

Til forsvarsministeriet afgav udvalget herefter to betænkninger vedrørende hvert af de nævnte emner. Betænkningerne var tiltrådt af samtlige medlemmer af udvalget. Den her omhandlede lov, der vedtoges af folketinget med enkelte mindre væsentlige ændringer, følger stort set de i betænkningerne stillede forslag til ændringer i den militære retsplejelov.

I. Vedrørende retsplejeordningen. Efter afgivelsen af betænkningen af 1953 rejstes fra forskellig side spørgsmål om den gældende militære retsplejeordnings hensigtsmæssighed. Opmærksomheden var herved navnlig henledt på den omstændighed, at den hidtidige ordning rummede mulighed for uensartede afgørelser i tiltalespørgsmålet ved ensartede forseelser, der var begået ved forskellige militære enheder.

På forsvarsministeriets foranledning udarbejdedes herefter et udkast til lov om ændringer i militær retsplejelov. Efter dette udkast skulle juridisk sagkyndige personer — forsvarrets auditører — og ikke, som nu, de militære rettergangschefer træffe afgørelse vedrørende tiltalespørgsmål i militære straffesager, og den militære anklagemyndigheds organisation blev i det hele foreslået opbygget efter samme principper som gældende for den borgerlige anklagemyndighed, således at generalauditøren trådte i rigsadvokatens sted, og forsvarsministeren varetog justitsministerens funktion.

Det i 1954 nedsatte forsvarsministerielle udvalg fik dette udkast til overvejelse. Udvalget kunne imidlertid ikke tiltræde udkastet, idet det tilsluttede sig det af værnsscheferne i udvalget hævdede standpunkt, hvorefter tilvejebringelse og opretholdelse af den for værnenes brugbarhed i krig nødvendige disciplin må kræve, at regimentschefer og dertil svarende chefer — foruden myndigheden til at pålægge straf uden dom, der ikke blev berørt ved forsvarsministeriets ovennævnte forslag —